

[Jørgen Junior]

gen har besluttet med omgående virkning at ændre den danske u-landsbistand, således at denne forbindes med krav om indkøb fra Danmark af bestemte varer – i særdeleshed skibe.

Ønsker de pågældende u-lande i så fald ikke vor bistand, har vi ingen grund til at græde. Glemmes må det jo ikke, at vi for øjeblikket låner penge i Tyskland for at forære dem til de u-lande, der da køber skibe o.lign. for pengene i de lande, vi konkurrerer med.

Hvis den danske dumhed dog har sine grænser, svarer den danske statsminister for første gang positivt på et fremskridtsspørgsmål. Når dette sker, vil jeg tage hatten af for den socialdemokrat, der tør se sandheden i øjnene. Jeg vil måske endda gøre mere. Ikke for min skyld – men for Nakskovs og Lollands befolknings skyld – ville en sådan lytten til Munch/Wöldike-Smithfornuften hos statsministeren og dermed hans regering være glædelig og hjertelig velkommen.

Besvarelse (31/8 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Jørgen Juniors spørgsmål afviger alene i sin formulering en smule fra spørgsmål af tilsvarende indhold, som regeringen har besvaret inden for de seneste måneder, herunder bl. a. under forespørgselsdebatten i folketinget den 13. april om Danmarks udviklingsbistand. Regeringens syn på fordelingen på de forskellige bistandsformer af den hjælp, vi yder til udviklingslandene, og ikke mindst på problematikken omkring bunden eller ubunden bistand turde således være almindelig kendt.

Det, man fra dansk side tilstræber at fremme gennem udviklingsbistanden i overensstemmelse med indholdet af loven om Danmarks samarbejde med udviklingslandene, er udviklingslandenes økonomiske og sociale udvikling. Det er disses interesser, vi skal tilgodese, og disses problemer, vi skal hjælpe med at løse. Hvor dette kan ske på en sådan måde, at vi samtidig varetager danske økonomiske og beskæftigelsesmæssige interesser, er dette naturligvis i høj grad både ønskeligt og legitimt, men det kan ikke være sådan, at udviklingsbistanden tilrettelægges efter, hvad der primært måtte tjene danske interesser. En omlægning af den danske udviklingsbistand

på den måde, hr. Jørgen Junior går ind for, med hele bistanden formelt bundet til køb af danske varer og ydelser – og yderligere bundet til bestemte varer, med andre ord en dobbelt binding af bistanden – er selvsagt i modstrid med udviklingslandenes interesser og vil gå på tværs af de bestræbelser, der gøres i internationale samarbejdsorganisationer som FN og OECD og også inden for EF for at effektivisere udviklingsbistanden. Intet land har da heller betrådt den vej, og der gør sig tværtimod fortsat en tendens gældende til yderligere afbinding af bistanden.

Nu forholder det sig jo sådan, at en fjerdedel af den danske udviklingsbistand er bundet til køb i Danmark, nemlig den del af bistanden, der ydes i form af lån. Også skibskøb fra udviklingslandenes side i Danmark kan, hvis disse ønsker det, finansieres på de meget lempelige vilkår, de danske udviklingslån byder. Den danske bistandsadministration har i det forløbne år, dels under individuelle drøftelser med en række danske værfter, dels gennem værftsindustriens organisationer redegjort for de bestående muligheder. Der foreligger ikke oplysning om noget eksempel på, at dansk skibsbygningsindustri er gået glip af ordrer som følge af, at det ikke har været muligt at tilvejebringe den fornødne bløde lånefinansiering helt eller delvis via de pengemidler, der er til rådighed for udviklingsbistanden. Der er også inden for de beløbsmæssigt meget vide rammer for indgåelse af statslån til udviklingslandene i de kommende år plads til leverancer af skibe, hvis udviklingslandene ønsker at anvende statslånsmidler til dette formål fremfor til køb af andre produkter i Danmark.

Der er til stadighed kontakt mellem regeringen og skibsværftsindustrien om den alvorlige situation for de danske værfter, og regeringen har i øjeblikket til overvejelse flere konkrete forslag med sigte på at ophjælpe beskæftigessituationen på værfterne.

Til miljøministeren (23/8 78) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage sig, eventuelt i samarbejde med sine EF-kolleger, for at tilstræbe en væsentlig mindre forurening omkring eksisterende oliefelter og forladte borehuller og prøveboringer i den